

УДК 336.71

DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-31](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-31)

Трусова Н. В., доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів, обліку і оподаткування, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного, м. Запоріжжя, Україна

ORCID ID: 0000-0001-9773-4534

e-mail: trusova_natalya5@ukr.net

Мельник Л. В., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансів та економічної безпеки, Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне, Україна

ORCID ID: 0000-0003-3628-9160

e-mail: l.v.melnyk@nuwm.edu.ua

Кредитно-інвестиційна діяльність банків в контексті фінансової глобалізації

Анотація. У статті розглянуто особливості кредитно-інвестиційної діяльності банків на міжбанківському ринку, який в умовах фінансової глобалізації прискорює активізацію ризик-сигналів у банківській індустрії під впливом зовнішніх та внутрішніх чинників. Імплементовано комплексний методичний підхід до оцінювання стрес-індикаторів кредитно-інвестиційної діяльності банків, що забезпечує належний захист інтересів вкладників і кредиторів шляхом уніфікації загроз фінансової глобалізації, ідентифікації ризиків та визначення інтегрального стабілізатора банківської системи. Представлено математичний інструментарій, який враховує рівень ефективного використання середньострокових та довгострокових пасивів банків на міжбанківському ринку. Доведено, що чим вищою є залежність банку від кредитів та депозитів, залучених на міжбанківському ринку, тим вразливішою є його кредитно-інвестиційна діяльність. Застосовано метод нормування для стандартизації значень коефіцієнтів, що формують групу стрес-індикаторів, та визначення їх вагового значення для розрахунку інтегрованого стабілізатора кредитно-інвестиційної діяльності банків на міжбанківському ринку. Наведено модель дисперсії-коваріації для моделювання впливу стрес-індикаторів на інтегральний стабілізатор банківської діяльності. Запропоновано методику оцінювання стрес-індикаторів, які уніфікують загрози та ідентифікують ризики в кредитно-інвестиційній діяльності банків при залученні коштів на міжбанківському ринку. Розроблено модель оцінювання інтегрального стабілізатора кредитно-інвестиційної діяльності банку. Проаналізовано умови розподілу депозитів фізичних та юридичних осіб між державними, приватними та іноземними банками, а також визначено архітектуру зобов'язань банківських установ за групами кредиторів. Розраховано нормативні, вагові та прогностичні коефіцієнти інтегрального стабілізатора кредитно-інвестиційної діяльності банків на міжбанківському ринку при залученні кредитів та депозитів.

Ключові слова: кредити, депозити, банки, банківська система, кредитно-інвестиційна діяльність, загрози, ризики.

Trusova Natalia, Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Finance, Accounting and Taxation, Dmytro Motornyi Tavria State Agrotechnological University, Zaporizhzhia, Ukraine

Melnyk Leonid, Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Finance and Economic Security, National University of Water Management and Environmental Engineering, Rivne, Ukraine

Credit and Investment Activities of Banks in the Context of Financial Globalization

Abstract. Introduction. The article examines the features of credit and investment activities in the interbank market. In the context of financial globalization, these activities accelerate the activation of risk signals in the bank-ing industry due to external and internal factors.

Purpose. A comprehensive methodological approach is implemented to assess stress indicators of banks' credit and investment activities, ensuring the protection of depositors' and creditors' interests by unifying the threats of financial globalization, identifying risks, and determining the integral stabilizer of the bank-ing system.

Results. A mathematical toolkit is presented that considers the effective use of medium- and long-term bank liabilities in the interbank market. It is proven that the greater a bank's reliance on loans and deposits from the interbank market, the more vulnerable its credit and investment activities are. The values of the coefficients forming a group of stress indicators and their weighting are normalized using a nor-malization method to calculate the integrated stabilizer of the bank's credit and investment activities in the interbank market when attracting loans and deposits. A dispersion-covariance model is presented to simulate the impact of stress indicators on the integrated stabilizer of a bank's credit and invest-ment activities in the interbank market.

Conclusions. A comprehensive assessment methodology for stress indicators has been proposed. This methodology unifies threats and identifies risks in the bank's credit and innovative activities when attracting loans and deposits on the

¹Стаття надійшла до редакції: 25.05.2025

Received: 25 May 2025

interbank market. A model has been developed to assess the integral stabilizer of the bank's credit and investment activities on the interbank market. The conditions for distributing deposits of individuals and legal entities among state, private, and foreign banks have been analyzed, and the architecture of banking institutions' liabilities by group of creditors has been determined. The normative, weighted, and forecast coefficients of the integral stabilizer of banks' credit and investment activities on the interbank market when attracting loans and deposits have been calculated.

Keywords: loans; deposits; banks; banking system; credit and investment activities; threats; risks.

JEL Classification: G12; G21; G31.

Постановка проблеми. Процес глобалізації об'єктивно актуалізує дослідження форм її прояву в суспільстві – у різних сферах, зокрема у фінансовій. У свою чергу, фінансова глобалізація, яка передусім проявляється через лібералізацію фінансових ринків та інтернаціоналізацію фінансових послуг, зумовлює відповідні трансформації у банківській індустрії. Окреслені тенденції посилюють конкуренцію на світовому фінансовому ринку, сприяють зближенню банківських практик у багатьох країнах світу, супроводжуються стандартизацією національних банківських систем, активізують процеси злиття банків та зростання чисельності транснаціональних банківських установ. У цих умовах послаблюється ліквідність банків, зростає ймовірність дефолтів окремих корпоративних позичальників, погіршується якість банківських портфелів, що призводить до неповернення виданих кредитів.

Ці процеси об'єктивно зумовлюють потребу у розробленні попереджувальних стрес-індикаторів загроз у кредитно-інвестиційній діяльності банків, орієнтованих на мобілізацію внутрішніх фінансових ресурсів, ухвалення зважених управлінських рішень, впровадження нових підходів до регулювання безпеки банківської системи та формування заздалегідь прорахованих сценаріїв розвитку для різних умов.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичні та методологічні засади формування кредитно-інвестиційної діяльності банків в умовах фінансової глобалізації висвітлено у наукових працях Г. Бекарта [2], Б. Гермаліна, А. Роуза [7], І. Кларка [5], К. Кілюнена [8], Л. Паулі, С. Райха [13], Р. Робертсона, Х. Кнондера [14]. Відповідно до концептуальних підходів Е. Д. Долана, К. Д. Кемпбелла, Р. Д. Кемпбелла [6], Р. Пола Кругмана, М. Обстфельда [9], В. Онищенко, С. Манжоса [12], розвиток банків в умовах фінансової глобалізації має супроводжуватися постійним нарощуванням кредитної та інвестиційної активності, а кредитні відносини відіграють ключову роль у забезпеченні компетентності, чіткості та збалансованості дій банківського персоналу.

Формулювання цілей дослідження. Метою дослідження є обґрунтування методики оцінювання стрес-індикаторів кредитно-інвестиційної діяльності банків, які забезпечують належний захист інтересів вкладників і кредиторів шляхом уніфікації загроз фінансової глобалізації та визначення інтегрального стабілізатора банківської системи.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ідентифікація ризиків та загроз кредитно-

інвестиційної діяльності банків у контексті фінансової глобалізації залежить від багатьох чинників, які ускладнюють генерування стабільного фінансового потоку основними компаніями економіки та підвищують вимоги до якості обслуговування з боку VIP-клієнтів і великого бізнесу. При цьому недосконалість сервісів платіжних систем для обслуговування великого бізнесу і VIP-клієнтів, а також неефективна система управління кредитно-інвестиційною діяльністю банку призводять до переформатування роботи фронт-офісів. Основна загроза для банку виникає тоді, коли його внутрішня організаційна структура перестає відповідати викликам фінансової глобалізації. За такої ситуації банк втрачає здатність оперативно адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, а форма організації його кредитно-інвестиційної діяльності опиняється під загрозою.

Можливість досягнення стабілізації кредитно-інвестиційної діяльності банку через діагностику загроз фінансової глобалізації створює підґрунтя для впровадження платіжної системи із залучення кредитів та депозитів, а також для комплексної оцінки фінансової безпеки банків з урахуванням їхніх цільових особливостей, сучасних інформаційних технологій банківської сфери та якості управління, що залежить від стратегічних напрямів грошово-кредитної політики держави.

Впровадження стрес-індикаторів кредитно-інвестиційної діяльності банків під час залучення кредитів і депозитів на міжбанківському ринку дозволяє уніфікувати загрози фінансової глобалізації та визначити інтегральний стабілізатор банківської системи під час обслуговування мережі вкладників і кредиторів.

Досліджуючи структуру статей банківських зобов'язань, необхідно акцентувати увагу на вартості фінансових ресурсів, що впливають на прибутковість банківських операцій. За таких умов зростання показника вартості залучених ресурсів у динаміці формування доходів банку сприяє підвищенню операційної маржі, яка змінюється внаслідок політики управління ресурсами та пропорційного зростання доходів. Водночас різке зростання ставок залучення коштів за депозитними вкладками слід розглядати як загрозу нерационального формування ресурсної бази у структурі банківських пасивів та активів. Залежність між термінами формування короткострокових пасивів і активів банку забезпечує підтримання його ліквідності [14]. Зниження частки ресурсів «на вимогу» призводить до погіршення показника

миттєвої ліквідності активів та зменшення прибутковості банківських операцій. Трансформація таких джерел у термінові кредити в найближчий період може зумовити необхідність рефінансування ресурсів у разі виникнення вимог вкладників. До подібних джерел належать і кошти, залучені на міжбанківському ринку, проте їх використання знижує рентабельність банківських продуктів. Зростання частки «середньострокових» і «довгострокових» пасивів у структурі зобов'язань банку свідчить про ефективність його кредитної діяльності та стабільне забезпечення виконання фінансових зобов'язань.

Розрахунок рівня ефективності використання банком залучених і позикових коштів характеризує розмір забезпечення зобов'язань, що припадають на одну гривню кредитних вкладень. Збільшення цього показника свідчить про неефективне використання залучених ресурсів, тобто банк залучає та сплачує

більше, ніж отримує доходів від розміщення коштів [4].

Під час залучення кредитів і депозитів на міжбанківському ринку банк визначає їх загальний обсяг для збалансування структури кредитних і депозитних рахунків у разі виникнення вимог вкладників і кредиторів. Відповідно, чим вищою є залежність банку від кредитів та депозитів, залучених на міжбанківському ринку, тим вразливішою стає його кредитно-інвестиційна діяльність. Це створює загрозу втрати короткострокової фінансової підтримки з боку інших банків-кредиторів [4].

Методику оцінювання стрес-індикаторів, що уніфікують загрози та ідентифікують ризики в кредитно-інвестиційній діяльності банку під час залучення кредитів і депозитів на міжбанківському ринку, наведено в табл. 1.

Таблиця 1 Система стрес-індикаторів для визначення інтегрального стабілізатора кредитно-інвестиційної діяльності банку при залученні кредитів і депозитів на міжбанківському ринку

Група стрес-індикаторів	Назва показника	Оптимальне значення		Примітка
		min	max	
Рівень достатності капіталу	Рівень інвестиційного забезпечення	0,15	0,85	Визначає рівень інвестиційних коштів у структурі пасивів банку
	Забезпечення зобов'язань	0,28	—	Вказує на максимальний розмір збитку, за якого наявні інвестиційні ресурси забезпечують надійність коштів вкладників та інших кредиторів
	Використання кредитних ресурсів	—	0,83	Призначений для оцінки управління пасивними операціями банку та показує частку залучених кредитних ресурсів, спрямованих на кредитування
Рівень активності активів	Дохідність активів	—	0,85	Призначений для оцінки ефективності використання активів. Кількісні параметри є попередніми; для детальної оцінки необхідно в складі активів, що формують дохід, виокремити кредити з переглянутими умовами повернення, сумнівні та нестандартні активи
Рівень ділової активності	Кредитна активність	0,75	0,82	Характеризує ліквідність банку та ефективність системи управління його активами
	Коефіцієнт рефінансування	1,00	1,00	Характеризує рівень використання кредитів і депозитів, залучених від інших банків

Джерело: сформовано за даними [3; 4]

Компліментарність показників та їх результати (табл. 1), приводяться до єдиного значення. Для цього, замість порівняння показників використовуємо метод нормування, який зводить у систему показники в інтервалі від 0 до 1. Процес нормування є статистично обумовленим та чітко визначеним. Нехай — початкові показники стабілізації кредитно-інвестиційної діяльності банку при залученні кредитів і депозитів на міжбанківському ринку. Для однозначного їх порівняння кожен з показників має

бути нормованим, тобто приведеним до інтервалу , при цьому відповідає оптимальним (максимальним) значенням цього показника, а — неприпустимим (мінімальним) значенням, відповідно, — нормоване значення, котре можна вважати його індикатором [3; 4].

Інтегральний показник за системою стрес-індикаторів розраховується як сума нормалізованих величин із застосуванням вагових коефіцієнтів. Тобто, якщо — значення якогось із показників, що

характеризує стабільний рівень кредитно-інвестиційної діяльності банку при залученні кредитів і депозитів на міжбанківському ринку, , за певний інтервал часу, що складається з років, тоді інтегральний показник буде мати лінійну функцію [3; 4]:

$$I = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m k_j \overline{g_{ij}}, \quad (1)$$

де, k – ваговий коефіцієнт за індикатором, що визначає ступінь впливу j -го стрес-індикатора на інтегральний показник i -го періоду; $\overline{g_{ij}}$ – нормалізовані значення показників.

Розрахований інтегральний показник набуває значення 1 у разі досягнення оптимальних (максимальних) значень усіх параметрів, що свідчить про стабілізацію кредитно-інвестиційної діяльності банку при залученні кредитів і депозитів на міжбанківському ринку. Якщо ж отримане значення інтегрального показника дорівнює 0, це вказує на критичний (загрозливий) стан кредитно-інвестиційної діяльності банку на міжбанківському ринку.

Для моделювання впливу стрес-індикаторів на інтегральний стабілізатор кредитно-інвестиційної діяльності банку при залученні кредитів і депозитів на міжбанківському ринку доцільно застосовувати ієрархічну структуру платіжного простору в кредитно-інвестиційній діяльності банків між центром та периферією. Така структура формує просторовий рівень кредитів та депозитів, загальні параметри яких доцільно оцінювати за показниками дисперсії та коваріації.

Варто зауважити, що просторово-поляризована платформа банківської системи на макрорівні забезпечує функціонування платіжного ринку для користувачів банківських послуг через перекази, а також формує взаємодію банків з вкладниками та кредиторами [12]. Центр цієї системи контролює грошові, фінансові та інвестиційні потоки, впроваджує новітні фінансові технології та процеси, володіє досконалыми формами розрахунків і виконує функцію постачальника грошової маси. Саме у центрі відбувається генерація кредитно-інвестиційного потенціалу держави, який забезпечує дохідність і ліквідність кредитно-інвестиційного портфеля банків [2].

Системне домінування центру над периферією забезпечує безперервність функціонування кредитно-інвестиційної діяльності банків, яка зазнає значного рівня ризику в кількох сферах. Зокрема, ризикам піддаються платіжні інструменти, системи доставки, зв'язку, механізми клірингу та розрахунків, а також грошово-кредитний сектор економіки загалом. Це зумовлено значними обсягами та масштабами операцій, що виконуються в межах цих систем [12].

Таким чином, у контексті міжбанківських просторових зв'язків, що передбачають безпосередній вплив центрального банку на імпульси

функціонування банківської системи щодо залучення кредитів і депозитів за об'єктами розрахункового процесу та суб'єктами банківських послуг, забезпечується можливість формування запланованого рівня дохідності, ризиковості та ліквідності банків (платіжних організацій). Це здійснюється в рамках відповідних принципів, методів, важелів та грошових потоків із метою забезпечення оперативного реагування й адаптації до викликів фінансової глобалізації [2; 15].

Цільові орієнтири кредитно-інвестиційної діяльності банку на міжбанківському ринку при залученні кредитів і депозитів з метою обслуговування клієнтів дають змогу імплементувати поляризований міжбанківський простір за кількісними та якісними граничними межами ризиків, що уможливорює проведення [2; 15]:

- аналізу деструктивних ознак ризиків міжбанківської периферії при залученні кредитів і депозитів, а також стимулюючих детермінант (сформованих на основі фінансових інновацій) у центральному ядрі міжбанківського ринку. Це дозволяє ідентифікувати макро- та мікрофактори впливу, що визначають рівень загроз при залученні кредитних і депозитних ресурсів. Формування оптимального складу таких факторів дає змогу зменшити розрив між центром та периферією міжбанківського простору (національної банківської системи) або інтегруватися до архітектури глобальної системи міжбанківського ринку;

- структурної перебудови поляризованого міжбанківського простору при залученні кредитів і депозитів шляхом визначення ймовірних відхилень від очікуваних результатів за банківськими зобов'язаннями, що забезпечують стабільність грошового обігу в активно-пасивних операціях і сприяють стабілізації кредитно-інвестиційної діяльності банків в умовах обслуговування клієнтів і вкладників;

- моделювання послідовних імпульсів організації фінансового ризик-менеджменту шляхом побудови моделі кредитно-інвестиційного портфеля банку для оптимального розміщення кредитів і депозитів. Це дає змогу досягти збалансованого рівня ризиковості, дохідності та ліквідності, а також підвищити щільність взаємодії між периферією та центром міжбанківського ринку – координатором залучення кредитів та депозитів.

Сучасні процеси фінансової глобалізації спричиняють посилення конкурентної боротьби на зовнішніх фінансових ринках, що актуалізує необхідність якісної організації та підвищення ефективності кредитно-інвестиційної діяльності банків. Це закономірно стимулює концентрацію банківських стратегій на досягненні конкурентних позицій у таких основних напрямках: роздрібний банківський бізнес – універсальні фінансові продукти; приватні клієнти – управління активами; чистий і

класичний інвестиційний банківський бізнес; гуртовий банківський бізнес – управління ризиками та логістика.

Фокусування на збиткових напрямках діяльності з вищим за середній рівнем збитків передбачає цілеспрямовану концентрацію банку на тих кредитно-інвестиційних операціях, які наразі є збитковими, однак у перспективі здатні забезпечити фінансову стабілізацію, закріплення ринкових позицій та подальший розвиток банківської системи в умовах конкуренції.

Як зазначає І. Кларк, європейська банківська система чітко розмежовує критерії іпотечного кредитування для внутрішніх клієнтів та критерії інвестування в зовнішньоторговельні операції, що дає змогу ефективно проникати на міжбанківські ринки інших країн [5]. Наразі інвестиційний банківський бізнес з обслуговування VIP-клієнтів і вкладників є найбільш прибутковим і динамічно зростаючим сегментом банківського ринку. Цілком закономірним виглядає поступовий перехід до ще однієї версії універсалізації банківських послуг – постачальника інтегрованих фінансових продуктів. Такий постачальник виступає фінансовим інститутом, який поєднує послуги банків та компаній з управління активами [1].

Процеси фінансової глобалізації та формування світової «банківської індустрії» сприяють стандартизації національних банківських систем і наближенню їх до єдиної домінуючої моделі кредитно-інвестиційної діяльності банку. Так, Пол Р. Кругман і М. Обстфельд зазначають, що такою моделлю виступає «банк-дивіденд» — фінансова установа, орієнтована на максимізацію доходів акціонерів. Основним пріоритетом її кредитно-інвестиційної діяльності є захоплення найбільш прибуткових сегментів ринку, ретельний моніторинг витрат та активності активів, встановлення гранично точних тарифів на банківські продукти, транспарентність капіталізації депозитного і кредитного портфелів. Водночас така модель дозволяє забезпечувати дохідність власного капіталу на рівні 15-20 %, що окреслює стратегію дії банку в умовах глобалізованого ринку [9].

Висновки. Таким чином, збалансованість операцій на міжбанківському ринку має здійснюватися на основі ефективного використання інструментів мінімізації ризиків у депозитно-кредитній політиці банківських установ шляхом посилення їх впливу на обсяг пропозиції фінансових ресурсів та їх вартість.

Одним із таких інструментів, який може бути використаний банками у кредитно-інвестиційній діяльності як чинник контролю за помірним дефіцитом ліквідності та рівнем відсоткових ставок, є монетарний регулятор обов'язкових резервних вимог.

При цьому розширення диференціації критеріїв щодо величини резервних вимог за абсолютним обсягом фінансових ресурсів, внесених на банківські депозити, та за величиною цільового використання кредитів, які надаються банками, забезпечує пріоритетність здійснення тих активно-пасивних операцій, що формують найвищий рівень доходності власного капіталу.

У разі зменшення величини обов'язкових резервів на суму довгострокових інвестиційних кредитів, наданих за рахунок власних (самостійно сформованих) ресурсів, їх нестача покривається за рахунок обсягів облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП) та депозитних сертифікатів у національній банківській системі.

Крім того, ініціативи центрального ядра національної банківської системи щодо впровадження нарахування та сплати відсотків на залишки обов'язкових резервів банків підвищують ефективність обслуговування клієнтів і вкладників, а також стимулюють прозорість операцій на міжбанківському ринку.

Водночас, основним інструментом регулювання кредитно-інвестиційної діяльності банків на міжбанківському ринку при залученні кредитів і депозитів в Україні має стати ключова відсоткова ставка. Її ефективне використання в контексті забезпечення масштабування грошової маси та ритмічності її руху потребує: регулювання ліквідності операційної діяльності (зокрема, операцій з депозитними сертифікатами НБУ), уніфікації облікової ставки та ставок за основними активно-пасивними операціями, звуження коридору ставок за кредитами овернайт і депозитними сертифікатами овернайт.

З метою підвищення ефективності функціонування кредитно-інвестиційної діяльності банків на ринку цінних паперів як фактора забезпечення збалансованого обігу грошової маси в банківській системі держави в цілому, доцільним є впровадження комплексу заходів, серед яких: розвиток первинного та вторинного ринків державних цінних паперів; формування та розвиток ринку деривативів; підвищення рівня ліквідності операційної діяльності банків шляхом залучення до національної банківської системи приватних інвесторів; спрощення податкової звітності за біржовими операціями, полегшення оподаткування фізичних осіб за угодами з цінними паперами та похідними фінансовими інструментами; виокремлення клірингу в окремий вид банківської діяльності; подальший розвиток ринку похідних фінансових інструментів; лібералізація валютних розрахунків при купівлі іноземних цінних паперів; розбудова інфраструктури грошового ринку шляхом упровадження інноваційних фінансових технологій та їх консолідації на фондовому ринку.

Література:

1. Angela I. Ch., Raymond Kim-K., Lin L. An analysis of money laundering and terrorism financing typologies. *Journal of Money Laundering Control*. 2011. Vol. 15. P. 85-111.
2. Bekaert G., Harvey C.R. Capital Flows and the Behavior of Emerging Market Equity Returns. У: Edwards S. (ред.) *Capital Inflows to Emerging Markets*. Chicago : NBER and University of Chicago Press, 2000. С. 159-194.
3. Borio C., Lowe P. Asset prices, financial and monetary stability: exploring the nexus : Working Paper. Basel Bank for International Settlements 2002. 58 p. (BIS Working Papers №114). URL: <https://www.bis.org/publ/work114.pdf>.
4. Borio C., Drehmann M. Towards an operational framework for financial stability: "fuzzy" measurement and its consequences. BIS Working Papers. 2009. 284 p. URL: <http://www.bis.org/publ/work284.pdf>.
5. Clark I. *Globalization and Fragmentation. International Relations in the Twentieth Century*. New York: Oxford University Press. 1997. 113 p.
6. Dolan E.D., Campbell K.D., Campbell R.D. *Money, banking and monetary policy*. Saint Petersburg Orchestra 1994. 74 p.
7. Hermalin B.E., Rose A.K. Risks to Lenders and Borrowers in International Capital Markets. NBER Working Paper. 1999. №6886. 41 p. URL: <https://www.nber.org/papers/w6886>
8. Kiljunen K. Global governance. *The Future of Global Governance*. 1999. P. 192-213.
9. Krugman Paul R., Obstfeld M. *International economics: theory and policy*. New York: Harper Collins. 1991, 596 p.
10. Лук'яненко Д.Г. Стратегії економічного розвитку в контексті глобалізації. Київ : КНЕУ. 2001. 227 с.
11. Онишко С.В., Венгуренко Т.Г., Вергелюк Ю.Ю. Регуляторний потенціал ринку в умовах глобальних викликів. Ірпінь: Видавництво Національного університету державної податкової служби України. 2016. 288 с.
12. Онищенко В.О., Манжос С.Б. Регулювання іноземного капіталу в банківській системі: зарубіжний досвід та його впровадження в Україні. *Бюлетень НБУ*. 2013. №11. С. 16-21.
13. Pauly L., Reich S. National Structures and Multinational Corporate Behavior: Enduring Differences in the Age of Globalization. *International Organization*. 1997. Vol. 51(1). P. 141-154.
14. Robertson R., Knondker H. Descourses of Globalization: Preliminary Considerations. *International Sociology*. 1999. Vol. 13(1). P. 72-92.
15. Stulz R.M. Globalization of Equity Markets and the Cost of Capital. NBER Working Papers. 1999. Vol. 7021. P. 59-73.

References:

1. Angela, I. Ch., Raymond, & Kim-K., Lin, L. (2011). An analysis of money laundering and terrorism financing typologies. *Journal of Money Laundering Control*, 15, 85-111.
2. Bekaert, G., & Harvey, C. R. (2000). Capital flows and the behavior of emerging market equity returns. In S. Edwards (Ed.), *Capital inflows to emerging markets*. NBER and University of Chicago Press.
3. Borio, C., & Lowe, P. (2002). Asset prices, financial and monetary stability: exploring the nexus (Working Paper No. 114). Basel: Bank for International Settlements. URL: <https://www.bis.org/publ/work114.pdf>.
4. Borio, C., & Drehmann, M. (2009). Towards an operational framework for financial stability: "fuzzy" measurement and its consequences. BIS Working Papers, 284. URL: <http://www.bis.org/publ/work284.pdf>
5. Clark I. (1997). *Globalization and Fragmentation. International Relations in the Twentieth Century*. Oxford University Press.
6. Dolan, E.D., Kempbell, K.D., & Kempbell, R.D. (1994). *Money, banking and monetary policy*. Orchestra.
7. Hermalin, B. E., & Rose, A. K. (1999). Risks to lenders and borrowers in international capital markets. NBER Working Paper 6886. 41. URL: <https://www.nber.org/papers/w6886>.
8. Kiljunen, K. (1999). Global governance. *The Future of Global Governance*. 192-213.
9. Krugman, Paul R., & Obstfeld, M. (1991). *International economics: theory and policy*. Harper Collins.
10. Lukianenko, D. H. (2001). Strategies for economic development in the context of globalization. KNEU.
11. Onyshko, S. V., Vengurenko, T. H., & Verheliuk, Y. Y. (2016). Regulatory potential of the market under global challenges. National University of the State Tax Service of Ukraine Publishing House.
12. Onishchenko, V. O., & Manzhos, S. B. (2013). Regulation of foreign capital in the banking system: foreign experience and its implementation in Ukraine. *Bulletin of the National Bank of Ukraine*. 11, 16-21.
13. Pauly, L., & Reich, S. (1997). National Structures and Multinational Corporate Behavior: Enduring Differences in the Age of Globalization. *International Organization*, 51(1), 141-154.
14. Robertson, R., & Knondker, H. (1999). Descourses of Globalization: Preliminary Considerations. *International Sociology*, 13(1), 72-92.
15. Stulz, R.M. (1999). Globalization of Equity Markets and the Cost of Capital. NBER Working Papers, 7021, 59-73.

Ця робота ліцензована Creative Commons Attribution 4.0 International License